

Leidraad

CONTACTBLAD VAN DE HERVORMDE GEMEENTE VINKEVEEN

*Hier in Uw heiligdom dicht bij de troon
vraagt Uw aanwezigheid ons stil te zijn.
Zo komen wij tot U, met heilig ontzag,
als Uw Geest ons trekt tot U.*

*Heer, ik wil horen Uw zachte stem.
Laat and're stemmen in mij zwijgen.
Open mijn ogen Heer, opdat ik het licht
van Uw aangezicht zal zien.*

Voor u gelezen.....

‘Vanuit het perspectief van de schepping moet gezegd worden dat God de mens schiep naar Zijn beeld, mannelijk en vrouwelijk (Gen. 1: 27). Het behoort tot de grondstructuur van de schepping dat man en vrouw zowel gelijkwaardig als verschillend zijn. De heerszucht van de man over de vrouw is geen scheppingsordening. In de #MeToo-beweging zullen christenen voorop gaan.’

*Ds. J.A.W. Verhoeven in ‘Hoop en heiliging’
Leven met Christus in de tussentijd.*

COLOFON

Dit blad is een uitgave van de Hervormde Gemeente Vinkeveen.
Het verschijnt vier keer per jaar.

REDACTIE

Ds. J.T. Maas

Ageeth Oudshoorn

Deborah de Haan

Ria van der Vliet

De redactie heeft het recht om ingezonden artikelen wel/niet te plaatsen, dan wel de tekst aan te passen.

KOPIJADRES

Ageeth Oudshoorn

pamuilwijk@hotmail.com

VOLGENDE SLUITINGSDATUM KOPIJ

12 november 2021

WOORD VOORAF.....

Het uur van de verzoeking

In de brief aan Filadelfia, in Openbaring 3: 10, lezen we dat de Christus laat noteren: *‘Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.’*

Filadelfia. Een kleine stad. Het is de jongste plaats van de zeven. De christengemeente is er maar klein.

Toch krijgt deze gemeente rijke beloften te horen. Te midden van aanvechting. Die aanvechting komt onder andere uit de hoek van hen die uit de synagoge van de satan zijn... te midden daarvan klinken woorden over volharding, over ‘het woord van Mijn volharding’. Dat wil zeggen; Christus heeft opgeroepen om vol te houden in de dienst aan Hem, en dat hebben ze gedaan. Ze zijn niet bezweken voor de verleiding om af te haken. Ze hebben het bijltje er niet bij neergegooid toen het moeilijk werd. Ze hebben zich door tegenslag niet laten tegenhouden, en daarvoor ontvangen ze een rijke beloning, Hij zal hén bewaren in het uur van de verzoeking die over heel de wereld komen zal.

Wij staan aan het begin van seizoen 2021-2022. Op een bizarre manier is er in de achterliggende anderhalf jaar vanwege het coronavirus nogal veel onderbroken geraakt in onze samenleving en in het kerkelijk leven. Dat betekent ook geestelijke strijd. Aanvechting! Je mist elkaar. Geen ruimte voor maaltijden in Maranatha. Het afstand moeten houden, tot in de eredienst aan toe, is buitengewoon tegennatuurlijk. Als kringleider mis je je voorbereiding en het onderzoeken van de Bijbel. Als ouderling miste je het ritme om tijdens het winterseizoen huisbezoeken te doen en met elkaar te spreken over het leven en over de enige troost in leven en sterven. Het jeugdwerk raakte nu en dan in de kramp, kringwerk haperde... als predikant heb ik momenten van stille eenzaamheid gekend.

Zonder al te grote woorden te hoeven gebruiken kunnen we allemaal op onze vingers natellen dat dit een geestelijke strijd meebrengt. Als christengemeente zijn we niet zo groot. De omgeving vervreemd meer en meer van God en Zijn dienst, tot in onze eigen gezinnen aan toe. Hoe dicht zitten we aan tegen het uur van de verzoeking? Of zitten we er al middenin? Het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, als een pandemie,

om hen die op de aarde wonen te verzoeken... Filadelfia ontvangt bemoeidingen voor die tijd die komt. Christus spreekt erover. Wij begrijpen maar al te goed waar Hij het over heeft.

Wat te doen? Af en toe een klacht uiten mag best. De zorgen eerlijk onder woorden brengen kan helpen. Slechts mopperen past ons al weer veel minder, laat staan schelden... Nogmaals; wat te doen? Lezen! Luisteren! Naar Gods stem. Naar het Woord. Naar de verkondiging. Lezen uit de brieven aan de zeven gemeenten is erg leerzaam. Confronterend ook. Wat te doen? Volharden! In het luisteren naar het Woord, in het gebruik maken van het sacrament. Misschien moeten we wel vaker het Heilig Avondmaal gaan vieren, opdat we volharden zullen in het gedenken van de dood des Heeren en leren begrijpen hoeveel hoop er ligt in het leven uit de opstanding. Daarbij kan ik niet genoeg benadrukken; benut het kringwerk. Vol goede moed beginnen we aan een nieuw seizoen. We hebben al lang geleerd dat te doen onder het voorbehoud van Jakobus. Ik roep u op om de erediensten te bezoeken of er -wanneer bezoek niet mogelijk is- op af te stemmen. Tweemaal op een zondag. We hebben dat zo nodig, het is zo heerlijk, zo heilrijk! Beter dan het in Hebreeën 10 staat kan ik het niet zeggen: *En laten wij op elkaar letten door elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals het bij sommigen de gewoonte is, maar elkaar aansporen, en dat zoveel te meer als u de grote dag ziet naderen.*

Het is alles niet vrijblijvend. Er liggen beloften verbonden voor hen die in volharding hun weg gaan, maar het tegenovergestelde is ook waar. In Mattheus 10 lezen we *'Maar wie Mij verloochen en zal voor de mensen, die zal Ik ook verloochen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.'* Zijn Naam belijden dus. Elkaar opzoeken, vasthouden. Het Woord bewaren. Dat is van levensbelang.

Aan de slag dan maar? Er tegenaan? Met z'n allen. Elkaar meenemend en aansporend! Zeker, laten we dat doen. Maar we voelen allemaal aan; als dat het geheim zou zijn, als we het daar van moeten hebben, dan komt er weinig van terecht. Ons geheim ligt op een ander vlak; in het ons keren tot Hem, in gevouwen handen. Bidden om de hulp en de leiding van Gods Heilige Geest. We bidden in de Naam van Christus, Die in het uur van de verzoeking, die over Hem gekomen is, al voordat wij door het uur van de verzoeking heen moeten gaan, staande is gebleven. Hij, Jezus, is gestorven aan

ons falen. Hij is de dood ingegaan, om te betalen met Zijn bloed voor al onze zonden. Hij is voorgegaan opdat wij zouden kunnen navolgen, in Zijn Naam. *Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen* (Romeinen 6).

Daarom, laten we als gemeente zien op Hem. Hem hebben we nodig. Van Zijn liefde mogen we horen in Woord en sacrament. In de Heilige Doop mogen we al zien dat Hij het meent: Hij zoekt op en schenkt Zijn beloften. Hij laat niet los wat Zijn hand eenmaal begon. In dat geloof leven we.

‘Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.’

De vraag aan ons is terecht: volharden wij, als Hervormde gemeente Vinkeveen? Of verslappen we? Glijden we weg en laten we het gebeuren? Door wat dan ook? Laten we oppassen. De zeven brieven samen laten een krachtige waarschuwing uitgaan. Thuiskomen in het nieuwe Jeruzalem is geen uitgemaakte zaak. De beloften liggen er alleen voor hen die in Christus Jezus zijn en die volharden. Laten we zo heel persoonlijk de verborgen omgang serieus nemen. Laten we het samen onderzoeken van de Bijbel voluit prioriteit geven. Duizend-en-één-redenen zijn er, om thuis te blijven, de Bijbel dicht te laten, de gebedskring niet te bezoeken. Iedereen zal dat in meer of mindere mate herkennen. Ik roep u op; geef de duivel geen kans. Het is een strijd op leven en dood, dat beseft u toch wel, en jij? Daarom; hoop op God! Leef tot Zijn eer. *Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeente zegt.*

Wij danken God voor alle zegeningen. Voor de Woordverkondiging, voor het avondmaal wat we steeds mogen vieren, voor elkaar, ondanks alle verschillen. Opdat we samen groeien mogen in geloof, hoop en liefde. Hij zegt: *‘Zie, Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, opdat niemand de kroon zal wegnemen.’* En ook: *‘wees trouw tot in de dood, en ik zal u de kroon van het leven geven’*. Dan besef je ineens hoe hoopvol het Woord is wat Jezus laat klinken, het is een woord van bevrijding: *Zie, Ik kom spoedig.* En wij bidden als reactie; Kom, Heere Jezus, kom spoedig!

ds. J.T. Maas

Van mond tot mond

door Debora de Haan

Dit interview is iets anders gelopen dan alle andere keren.

William Leeftang was namelijk ver weg in Giekenland om daar enorm belangrijk vrijwilligerswerk te doen.

We hadden het voornemen het via videoverbinding te gaan doen, maar dat kwam niet echt van de grond en als je daar aan het werk bent staat je hoofd naar belangrijker zaken.

We hebben afgesproken elkaar toch nog een keer te ontmoeten en daar komen we in de volgende editie van "Leidraad" op terug!

Maar waar is William nu eigenlijk aan het werk geweest en wie is William?

Hij is inmiddels 23 jaar oud en geboren en getogen in Vinkeveen, zoon van Corine en (koster)Wim Leeftang.

Twee jaar geleden heeft hij zijn bachelor Bedrijfskunde afgerond aan de Erasmus Universiteit. Daarna een vervolgopleiding gedaan, welke niet helemaal liep zoals verwacht, en daarna enkele banen gehad.

Maar hoe kom je dan terecht bij de stichting: Christian Refugee Relief?

William verteld verder..

Nadat mijn baan als Supply Chain medewerker bij Inventum Technologies over ging, ben ik gaan nadenken wat ik nu eigenlijk verder wilde gaan doen in, en met, mijn leven. Ik wilde iets voor de wereld betekenen en dat had ik nog nooit kunnen doen tijdens mijn werk. Ik wilde graag iets doen wat echte waarde had voor de wereld en daarbij mijn Christelijke levensovertuiging uitdragen.

Daarna besloot ik dat ik een DTS wilde gaan doen, een beetje geïnspireerd door de verhalen van Celine Mur, zij heeft dat gevolgd en mijn zusje Celine wilde dat ook gaan doen maar dat liep spaak door corona.

Doordat de DT,S, die ik wilde gaan doen (een DTS-voetbal, waarbij je evangeliseert d.m.v. voetbal!), pas van start ging in september moest ik de tus-

sentijd overbruggen met een nieuwe baan.

Na een lange zoektocht kwam mijn vader Christian Refugee Relief (CRR) tegen op LinkedIn. Zij zochten iemand zoals ik, en zo is dat gelopen!

Maar het project in Athene zit nog in de opstartfase. Daardoor waren we maar met drie personen in het begin, erg weinig dus, maar naarmate de zomer vorderde kwamen er steeds nieuwe groepen vrijwilligers.

CRR organiseert veel vrijwilligers reizen, zie het als een werkvakantie. Dit kun je doen voor een periode van, bijvoorbeeld, drie weken. Je helpt dan mee in de vluchtelingenproblematiek, maar je hebt ook nog ruimte om wat van Griekenland en zijn cultuur te kunnen zien! In totaal zijn we met ongeveer vijftienvintig vrijwilligers de zomer doorgekomen.

Maar hoeveel vluchtelingen zijn daar in het kamp waar jij werkte?

William: Nou ons werk was niet echt in het kamp, rondom Athene zijn een stuk of twaalf vluchtelingenkampen, waarvan wij weten. De populaties van deze kampen verschillen enorm. Sommige kampen herbergen tweeduizend mensen, sommigen zeshonderd en andere kampen wel drieduizend.

Maar, let wel, dit zijn alleen de geregistreerde vluchtelingen, vaak zijn er in de kampen ook illegale vluchtelingen, dus het daadwerkelijke aantal ligt hoger!

En in Athene heeft CRR een warehouse. Dat is eigenlijk de plek van waaruit wij werkten. Een warehouse heeft veel weg van een distributiecentrum.

Goederen arriveerden daar vanuit Nederland, Duitsland en Engeland en werden daar vervolgens gesorteerd, geregistreerd en weggezet, om dan later weer uitgedeeld te kunnen worden bij projecten in de stad.

Eigenlijk waren wij daar dus meer tussenpersonen dan een project dat daadwerkelijk vluchtelingen helpt. Toch hebben we ook heel vaak met de vrijwilligersgroepen in de zomer projecten ondersteund, omdat ze echt handen te kort kwamen.

William heeft dus zeker een deel meegepakt in de kampen en bij de projecten.

De werkzaamheden varieerden van het container-aan-container uitdelen van cake in het kamp, maaltijden koken en uitdelen in de stad en werken in een kleding free shop.

Daarnaast vond ook een groot deel van het werk plaats in het warehouse. En omdat dat net nieuw was moest er van alles gebeuren. Denk aan bijvoorbeeld:

het hele warehouse schoonmaken, kantoor bouwen/schilderen, stellingen plaatsen en indelen. Maar wat mijn voornaamste werk was, was het maken van een voorraadsysteem, zodat ze kunnen registreren wat en hoeveel goederen er binnen komen en hoeveel er uitgedeeld werd en aan wie.

Hoelang waren de werkdagen en was dat vol te houden?

Nou, het werk ging niet vierentwintig uur per dag door, dat is gewoon niet vol te houden bij deze temperaturen! Op het hoogtepunt hadden we wel 49 graden, dan voer je niet zoveel meer uit hoor, kan ik je zeggen...

Meestal begonnen we om zeven uur 's morgens, om dan in de middag siësta te houden, daarna werkten we dan nog tot het begin van de avond door en rondde we alles af.

Op mij vraag of William nog wat van de omgeving heeft kunnen zien verteld hij verder...

Er waren meer dan genoeg momenten. Ook heb ik een hoop vrienden gemaakt, waaronder een Amerikaanse dominee die al lang in Athene woont. Hij gaf ons tips over wat we echt moesten zien voordat we terug zouden gaan naar Nederland. Het belangrijkste vond hij nog wel Korinthe, om wat Paulus daar allemaal heeft meegemaakt.

In Korinthe staan nog aardig wat ruïnes overeind en aangezien ik nogal een dromer ben die zich best wel wat kan inbeelden, kon ik mij er een goed

beeld van vormen, van hoe Korinthe er uit moet hebben gezien, in de tijd van Paulus.

Maar wat de trip het meest waardevol maakte is hoe beeldend deze dominee ons uitlegde wat Paulus hier allemaal heeft gedaan en op welke plek hij dan precies stond enz. enz. Een ervaring om nooit meer te vergeten!!

Waar woonde je zelf toen je in Athene was eigenlijk?

Wij hadden met een paar huisgenoten een appartement in hartje Athene, ongeveer vijftien minuten lopen van het centrum en de Acropolis.

Hoe was het, om daar iets van Gods liefde uit te kunnen dragen, was die mogelijkheid er eigenlijk wel?

Nou, zo vertelt William verder, die was er zeker! Alleen niet echt in de vorm van evangelisatie. Het was meer een hand en voet zijn voor de mensen daar, dan dat je ze echt kon vertellen over God.

Dat komt ook meer doordat we niet direct in de kampen werkten, waardoor je ook geen echte relatie kon opbouwen met deze vluchtelingen. Dat is dan ook het enige wat ik echt miste in dit werk.

Maar we zijn een keer mee geweest met een andere organisatie (Hellenic Ministries) naar Trikala. Dat ligt iets noordelijker in Griekenland.

Deze organisatie heeft als verlangen, en doel, om elk huishouden in Griekenland te voorzien van een Nieuw-Testament in de moderne Griekse taal. Er zijn maar weinig Grieken die dat hebben namelijk.

Griekenland is voor het grootste deel orthodox en in de kerken wordt oud-Grieks gesproken, een taal die de moderne Griek niet kan verstaan.

We hebben toen in een week tijd wel 40.000 Bijbels uitgedeeld in, onder andere, bergdorpjes en kleine stadjes.

De getuigenissen die daaruit zijn voortgekomen, zijn niet op één hand te tellen! Dat maakt je werk dan erg dankbaar en zo ben je toch duidelijker bezig met het uitdelen van het Evangelie.

Dat geeft je dan vast de drive om nog eens terug te gaan?

Zeker!! Maar hoe en op welke manier, dat weet ik echt nog niet.

Kun je nu vanuit Nederland nog wat betekenen voor de vluchtelingen en andere mensen die je daar hebt leren kennen?

Concreet heel weinig eigenlijk, wat betreft de vluchtelingen.

Wat de vluchtelingen vaak heel erg waarderen is een kort gesprekje wat je daar met ze aan kunt knopen. We kunnen ze gewoon niet helpen met het proces om, bijvoorbeeld, een paspoort aan te vragen.

Wat betreft de mensen van CRR; ik probeer hen te promoten. Laatst heb ik nog een interview gegeven aan EO Beam.

Ik zou hen graag ook hier helpen, ze hebben namelijk ook een warehouse in Nederland, maar die staat helemaal in Nieuw Lekkerland, daar ga je niet zomaar even op een doordeweekse dinsdagavond heen, helaas.

En wij? Kunnen wij als mede Vinkeveners iets doen voor alle vluchtelingen daar?

We kunnen altijd een donatie doen, een collecte houden, maar ik zou iedereen aanraden om toch ook eens zo'n zelfde reis te maken.

Het is totaal anders als je dit met eigen ogen ziet in plaats van alleen de verhalen aan te horen! Ik kende de verhalen wel maar nu heb ik er ook echt een gevoel bij en leeft het nog veel meer!

William, bedankt voor de uitleg van dit belangrijke werk! Maar wie wil jij de volgende keer iets vragen?

Dat is dus een dingetje... ik weet het echt nog niet.

Maar dat zal in de volgende Leidraad vast duidelijk worden!

“Wij gaan op weg met brandend hart,
met een gebed bij elke stap
Het lied van hoop klinkt door de landen
zingend van de nieuwe dag”

Een bijzondere ervaring en ontmoetingen....

Op Maandag 26 juli 2021 wandel ik met onze hond Gijs bij de Zegerplas, Alphen aan den Rijn. Omdat ik wat last heb van mijn knie, heb ik mijn zelfgemaakte wandelstok meegenomen. Samen lopen we rustig over het gras.

Een in de buurt wandelende dame heeft mij duidelijk wat beter bekeken, want ze komt naar mij toe en stelt mij een (voor mij) wat vreemde vraag:

Ben je in Santiago geweest?

Ik kijk haar vragend aan en ontken het. Nee, daar ben ik niet geweest.

Even later wordt mij duidelijk waarom deze dame de vraag stelde. Aan mijn wandelstok heb ik een paar schelpen gehangen en de dame vertelt dat pelgrims altijd schelpen met zich meedragen.

Daarnaast vertelt ze dat ze zelf ook graag een pelgrimstocht wil doen naar Santiago en dat ze daarom dit gesprek aanknoopte.

Ik ben even verbaasd, maar als de dame verder loopt is het gesprek al snel weer uit mijn gedachten.

Tot dinsdag 27 juli, 1 dag later.

Opnieuw ben ik met Gijs in Zegersloot. Tijdens de wandeling kom ik 2 keer een dame tegen die ik wel vaker heb gesproken. We maken even kort een praatje over de honden.

Aan het eind van onze wandelingen blijken haar auto en mijn fiets stijf naast elkaar te staan.

Terwijl we de laatste stappen gezamenlijk doen, vraagt deze dame of ik in Santiago ben geweest!

Ik sta even stil en vertel gelijk dat die vraag mij gisteren ook al werd gesteld! Deze dame vertelt ook over de pelgrimstochten naar Santiago en hoe bijzonder het is om zoiets een keer te doen.

Samen bekijken we mijn wandelstok en ik vertel dat ik de stok zelf het gemaakt. Op 5 mei 2020.

Toch blijft er nu iets in mijn gedachten...wat apart allemaal!

Die avond lezen we thuis uit het GZB boekje. Het Bijbelgedeelte van deze avond is psalm 125.

EEN PELGRIMSLIED!

Wie op de EEUWIGE vertrouwen, zijn als de berg Sion, die niet wankelt, maar voor altoos blijft. Rondom Jeruzalem zijn bergen; zo is de EEUWIGE rondom Zijn volk van nu aan tot in eeuwigheid. *Psalm 125:1,2*

Wie op de Heere vertrouwen, zijn als de berg Sion. Die niet wankelt, maar eeuwig blijft.

Rondom Jeruzalem zijn bergen, zo is de Heere rondom Zijn volk, van nu aan tot in eeuwigheid.

Nu is mijn belangstelling ECHT wakker geworden.

Wat is eigenlijk een pelgrim? Ik heb mij nog NOOIT, echt nog NOOIT, met dat woord bezig gehouden en opeens is dat woord er 3 keer in 2 dagen.

Ik besluit toch eens op zoek te gaan naar informatie, er moet toch wat over te vinden zijn.

Op internet vind ik informatie over de Pilgrim Fathers.

Een groep Engelse puriteinen die het niet eens waren met de Engelse staatskerk en daardoor werden vervolgd door koning Jacobus 1 in Engeland. Ze wilden naast de staatskerk een eigen groep gelovigen oprichten, maar daar was geen ruimte voor in Engeland.

In 1609 vertrekken ze per boot naar Amsterdam en voegen zich bij een andere groep gelovigen. Al snel besluiten ze door te reizen naar Leiden, waar ze een eigen gemeenste stichten onder leiding van ds. John Robinson. Ze verblijven 11 jaar in Leiden.

In 1620 wil een deel van de groep naar Amerika. Ze vertrekken vanuit de haven van Delfshaven. Van te voren wordt er in de Pelgrimskerk een kerkdienst gehouden en ds. Robinson houdt bij de haven nog een gebed.

Na een reis van 65 dagen komen ze aan in Plymouth, de latere staat Massachusetts. De boot waar ze mee voeren droeg de naam Mayflower.

In Plymouth stichtten ze een eigen gemeenschap. Ze leefden sober, maar ook weer niet extreem. Ze dronken alcohol en droegen ook vrolijk gekleurde kleding.

In Leiden maakten de Pilgrim Fathers het 3 oktober feest mee. Dat inspireert hen om in Amerika ook een jaarlijks feest te vieren. Nu is dit feest het Thanksgivings feest.

In Leiden en Delfshaven zijn herinneringen aan de Pilgrim Fathers te vinden.

En dan Santiago nog. Wat is daar dan over te vertellen.....

Santiago de Compostella ligt in het Noord- Westen van Spanje en is een belangrijk Christelijk bedevaartsoord.

Volgens een legende ligt Jacobus de meerdere (een discipel van Jezus) begraven in Santiago de Compostella. Over het graf is later een prachtige, machtige basiliek gebouwd.

Vele pelgrims uit Europa eindigen hier hun wandel – of fietstocht.

Een pelgrimstocht naar Santiago de Compostella wordt de “Camino de Santiago” genoemd. Pelgrims die op weg zijn naar Santiago kun je herkennen aan de St. Jacobsschelp. Alle pelgrims dragen zo’n schelp met zich mee aan hun rugzak of wandelstok, met het “puntje” naar boven. Zo kunnen anderen aan hen zien dat zij een reiziger zijn die op pelgrimstocht is.

Vaak is op de schelp een rood kruis aangebracht. Het is een rood, gebloemd kruis, waarvan het staande deel eruit ziet als een zwaard. Dit kruis is het symbool van Christen zijn en Gods bescherming. De witte kleur (van de schelp) staat voor puur- en reinheid en de kleur rood betekent het bloed van Christus.

Ik ben toch wel even onder de indruk van deze verhalen uit de geschiedenis, die zomaar op mijn pad gekomen zijn. Leuk om dit allemaal te ontdekken. Daarnaast is mij nu duidelijk geworden dat de schelpen aan mijn wandelstok opeens gedachten aan Santiago kunnen oproepen.

Totdat een dag later bij mij nog een gedachte naar boven kwam:
Wacht eens even:

Ik ben OOK een pelgrim. Iedere Christen is een pelgrim! We zijn op weg naar een andere toekomst, een beter/ mooier land!

Een paar regels uit een lied komen gelijk in mijn gedachten:

“Ik ben een pelgrim naar de eeuwige feestzaal
Daar wacht vol glorie, een kroon voor mij!”

En het lied:

“Waarheen pelgrims, waarheen gaat gij”...Hoe vaak heb ik het niet gezongen, maar nu gaat het opeens meer leven.

Pelgrims, zegt ons, mogen wij ook met u trekken naar dat land?

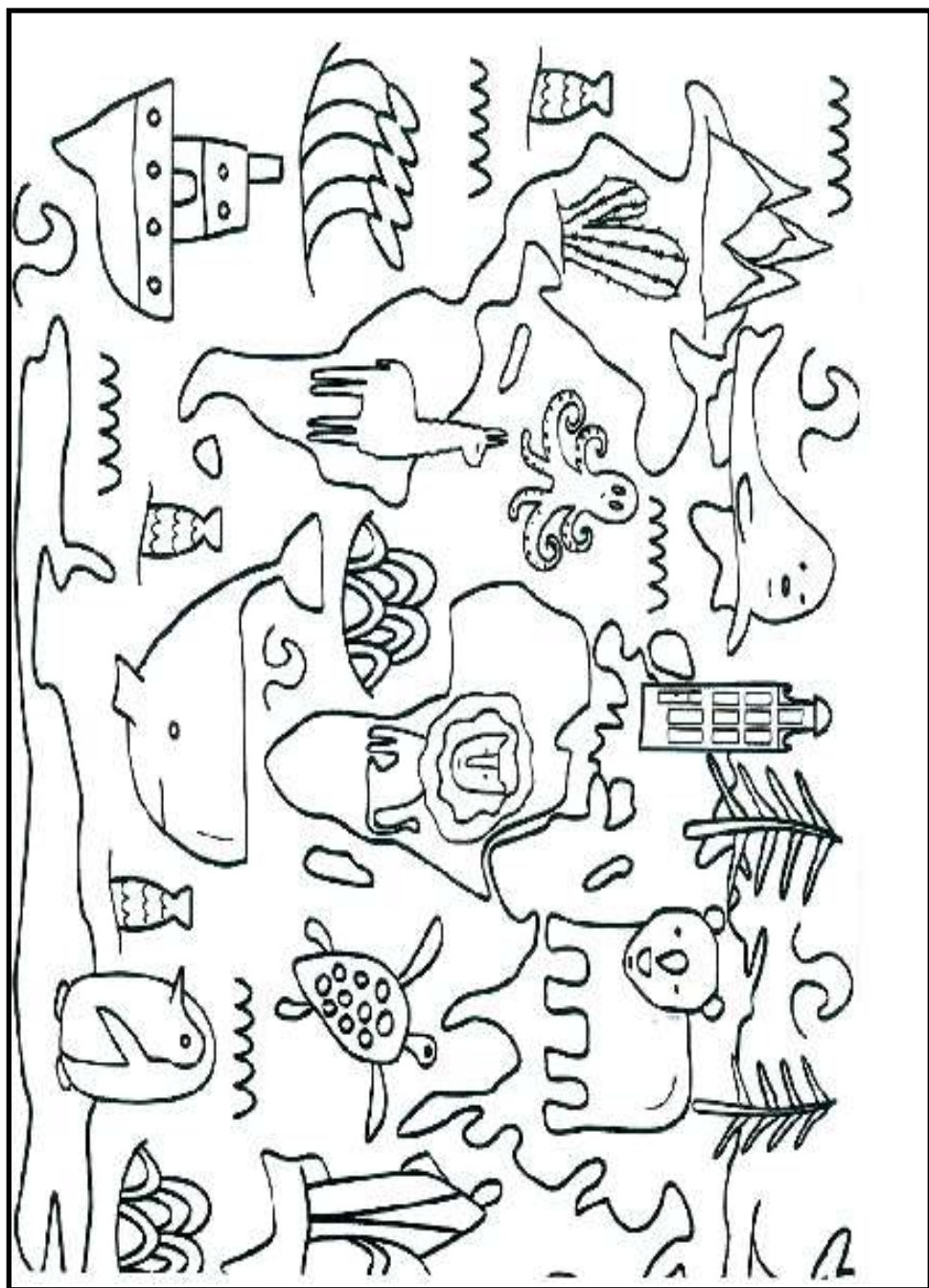
Komt wees welkom, volgt ons allen, t’ oog omhoog en hand in hand

Bij der Eng’len vreugdezangen zal ons Jezus zelf ontvangen

In Gods huis, in t’ vaderland!

Tja, dat is toch een prachtig einde aan alle belevenissen van de afgelopen dagen. En mocht ik de wandelende dames nog eens spreken...Zou ik hen dan kunnen vertellen dat we allemaal pelgrims zijn? Op weg naar onze eindbestemming? Het einddoel van ons leven...De eeuwige feestzaal !!

Wilma van der Ster

Woordzoeker

D P E Z E N E P L R A B E F D I E
E S L S V I M J C P I O R H E N E
L U N P R U W E E F G E T O U W N
I B E D O L V E N I O I F O R E M
L O S R U K K E N L F E B F E V A
A P T A W E A E N I F N E D N E A
N G A A S T F K S S E M R H F N L
W E D D O E S R C T R K G A A Z I
E H S J E N C A H I F K T A M U C
E A P E P E H C E J E N O R I I H
R A O S E N E H E N E A P S L L A
L L O I L L R T R E S P P I I E A
O D R N V E E D M N T P E M E N M
O R T R Q Y N L E U G E N S G M T
S T A D S V O R S T E N A O A S O
V A S T Z E T T E N O O G N Z E O
H S T O U W E N T E M P E L A D C

SIMSON
GAZA
STADSPOORT
DEUREN
BERGTOPPEN
VROUW
DELILA
STADSVORSTEN
WEERLOOS
BOEIEN
PEZEN
SOEPEL
KNAPPEN
TOUWEN
DRAADJES
LEUGENS
HAARVLECHTEN
INWEVEN

VASTZETTEN
WEEFGETOUW
LOSRIKKEN
SCHEERMES
HOOFDHAAR
AFSCHEREN
KETENEN
OFFERFEEST
ZUILEN
TEMPEL
EENMAAL
KRACHT
FILISTIJNEN
BEDOLVEN
FAMILIE
LICHAAAM
OPGEHAALD

Catechisatie

Leren is een blijvende opdracht die in de doopbelofte al duidelijk naar voren komt. Geloofsoverdracht is een heerlijk werk, maar gaat niet vanzelf. Thuis niet en op catechese niet. We doen het in afhankelijkheid van Gods Heilige Geest. Laten we daar steeds om bidden. Draag zo het catechesewerk op in uw gebed, het is nodig.

De tienergroepen (12 t/m 15-jarigen) hebben mentorcatechese. De mentoren Nellie Oussoren en Henk-Jan Kroese willen ook dit seizoen hun gaven inzetten voor het onderwijs aan de tieners, zelf ben ik naast catecheet ook mentor. Jeugdouderling Rudy Oussoren zal zo nodig invalmentor zijn.

We zien er naar uit om samen te leren van Gods Woord en de belijdenisgeschriften. Een persoonlijke uitnodiging heb je inmiddels ontvangen. Actuele informatie over catechisatie zal in de Ons Kerkblad te lezen zijn en op herformdvinkeveen.nl staan.

Schema seizoen 2021-2022 – locatie gebouw Maranatha

- 12-15 jarigen mentorcatechese - maandag 18.45-19.30 uur
Methode: Reflector, 'Bijbels ABC 2'.
- 16-17 jarigen - maandag 19.45-20.30 uur
Methode: Leer & Leef, uitgave HGJB, deel bovenbouw zeegroen (vervolg)
- 18+ - maandag 20.45-21.30 uur
Methode: geloofsthema's rondom de orde van het heil, aangevuld met actuele thema's of gekoppeld aan de zondagse prediking
- Belijdeniscatechese op dinsdag van 19.30-21.15 uur
Methode: HGJB, Hou(d)vast

Data najaar 2021 en voorjaar 2022 (alles D.V.):

20, 27 sept. - 4, 11, 25 okt. - 8, 15, 22, 29 nov. - 6, 13 dec.

10, 17, 24, 31 jan. - 7, 14, 21 feb. - 14, 21, 28 (slotavond) maart

Collecte

Iedere avond zal er een collecte gehouden worden. 60% daarvan is voor het GZB-catecheseproject. Het is goed om steeds te denken aan het meenemen van collectegeld (bonnen mag ook)! Op catechese willen we onze jeugd al vroeg bewust maken van het belang van delen, van het belang van zending en kerk. Ieder seizoen houden we een projectavond, zodat iedere catechisant weet waar het GZB-doel voor is.

Betrokkenheid

We hopen op goede betrokkenheid, van de jeugd en u als ouders. In de week voorafgaande aan de start van het catecheseseizoen ontvangt u als ouders een mail met de stand van zaken rondom de coronamaatregelen. Mocht iemand een keer echt niet kunnen komen, dan dit graag doorgeven door te mailen naar jt.maas@hervormdvinkeveen.nl of door me een appje te sturen: 06-41777121. In de oudere groepen kunnen de jongeren dit uiteraard ook zelf doen. Heeft u vragen of opmerkingen, dan kunt u mailen naar onze jeugdouderling; rudy.oussoren@hervormdvinkeveen.nl.

We zien uit naar een gezegend seizoen!

Namens onze jeugdouderling en de mentoren,

ds. J.T. Maas

Agenda D.V. 4^e kwartaal 2021

Datum	Tijd	Onderwerp	Datum	Tijd	Onderwerp
4-okt	18:45	Catechisatie	17-nov	18:30	Avondklanken
5-okt	09:30	Ouderenbijbelkring	17-nov	20:00	Gemeentevond met Wouter Kroese
5-okt	19:30	Belijdeniscatechese	22-nov	18:45	Catechisatie
6-okt	15:00	Bibliotheek	22-nov	20:00	Bijbelkring
6-okt	19:00	Gemeenteklanken	23-nov	19:30	Belijdeniscatechisatie
11-okt	18:45	Catechisatie	24-nov	15:00	Bibliotheek
11-okt	20:00	Bijbelkring	24-nov	19:00	Gemeenteklanken
12-okt	19:30	Belijdeniscatechese	25-nov	19:30	Censura Morum
13-okt	15:00	Bibliotheek	25-nov	20:45	Vorbereidingskring H. Avondmaal
13-okt	18:30	Avondklanken	29-nov	18:45	Catechisatie
13-okt	19:30	Kerkenraadsvergadering	29-nov	20:00	Wees een Zegen
18-okt	20:00	Wees een Zegen	30-nov	19:30	Belijdeniscatechisatie
20-okt	15:00	Bibliotheek	1-dec	15:00	Bibliotheek
20-okt	19:00	Gemeenteklanken	1-dec	18:30	Avondklanken
25-okt	18:45	Catechisatie	6-dec	18:45	Catechisatie
26-okt	19:30	Belijdeniscatechisatie	7-dec	09:30	Ouderenbijbelkring
27-okt	15:00	Bibliotheek	7-dec	19:30	Belijdeniscatechisatie
27-okt	18:30	Avondklanken	8-dec	15:00	Bibliotheek
27-okt	20:00	Jaarvergadering	8-dec	19:00	Gemeenteklanken
1-nov	20:00	Bijbelkring	8-dec	19:30	Kerkenraadsvergadering
2-nov	09:30	Ouderenbijbelkring	13-dec	18:45	Catechisatie
2-nov	19:30	Belijdeniscatechisatie	13-dec	20:00	Bijbelkring
4-nov	19:00	Bibliotheek	14-dec	19:30	Belijdeniscatechisatie
8-nov	18:45	Catechisatie	15-dec	15:00	Bibliotheek
8-nov	20:00	Wees een Zegen	15-dec	18:30	Avondklanken
9-nov	19:30	Belijdeniscatechisatie	15-dec	20:00	Consistorieoverleg
10-nov	15:00	Bibliotheek	20-dec	20:00	Wees een Zegen
10-nov	19:00	Gemeenteklanken	21-dec	19:30	Belijdeniscatechisatie
10-nov	19:30	Kerkenraadsvergadering	22-dec	15:00	Bibliotheek
15-nov	18:45	Catechisatie	22-dec	19:00	Gemeenteklanken
16-nov	19:30	Belijdeniscatechisatie	29-dec	15:00	Bibliotheek
17-nov	15:00	Bibliotheek	29-dec	18:30	Avondklanken

Column

Tijdens ons bijzondere vrijwilligerswerk in onze hoofdstad Amsterdam maken we telkens mooie dingen mee.

Zo ook deze keer...

Ik was met mijn collega vrijwilliger Rinus op de fiets naar Amsterdam gegaan, dat is erg gezellig zo samen en veel makkelijker dan met de auto die grote stad in.

Wij helpen daar bij stichting "de Tweede Mijl", nog niet lang geleden is hiervoor gecollecteerd bij ons in de kerk, waarvoor grote dank!

De stichting huurt het pand van het Leger des Heils, maar is wel een aparte stichting.

De Tweede Mijl helpt mensen zonder vaste woon- of verblijfplaats en mensen met verslavingsproblematiek.

Wij helpen mee met alle voorkomende werkzaamheden, denk aan koffie zetten, broodjes smeren, gesprekken hebben met alle gasten, opruimen enz. enz.

Zo begon deze dag ook...

We hadden de dagopening gehad met de vrijwilligers en begonnen met koffiezetten en soep maken.

Om 11:00 uur gaat dan de deur open en komen de eerste gasten binnen.

De koffie gaat snel en de warme soep laten ze zich goed smaken!

Ook hadden we deze dag een actieve opdracht, namelijk papier prikken in de buurt.

Zo zijn de gasten bezig, een goede nuttige dagbesteding, en onder dit werk is het makkelijker om de mensen aan te spreken.

Maar wat nu zo bijzonder was, ik werd opeens aangesproken: Heeee Slaager (lees Amsterdams accent!)

Ik keek om en herkende deze vrouw (nu 56 jaar oud) direct, een oude klant uit mijn slagerij in Zuidoost.

Sterk vermagerd dat wel, maar ik herkende haar direct!

DE
TWEDE
MIJL

CHRISTELIJK INLOOPHUIS
VOOR DAK- EN THUISLOZEN

En op mijn vraag hoe ze nou toch hier terecht kwam, ik kende haar als een vrolijke goedlachse vrouw, kwam een heel verhaal..

Ze had een leven van misbruik achter de rug, een zoon verloren, een dochter verloren, gescheiden, daardoor financiële moeilijkheden en dakloos geraakt, en dan nu een hersentumor.

En ik schrok, had dit nooit verwacht, deze vrouw die toen zo goedlachs was, nu zo vol in de problemen!

Het zette mij stil, want zo zie je dat problemen zich zo enorm kunnen opstapelen, dat je dan bij de daklozenopvang terecht komt.

Maar ik mocht haar wijzen op onze Hemelse Zaligmaker!

Heb haar verteld dat ze maar één ding nodig heeft, Jezus Christus!

Hij kan haar verlossen van al deze ellende!

Dat maakt dit werk nu juist zo mooi en waardevol, iemand helpen zonder ervoor iets terug te krijgen dat maakt rijk! Maar hen dan ook nog wijzen op de Grote Medicijnmeester!

Zo mogen onze vrijwilligers allemaal een klein radartje zijn in Zijn grote werk!

Bid u mee voor al deze mensen?

Dirk van der Vliet

En mocht u mee willen als vrijwilliger, bel mij gerust even op!

Een willekeurige inloopdag bij de Tweede Mijl

125 bezoekers

20 liter koffie

30 liter fris

45 liter soep

90 eieren

23 broden

10 vrijwilligers

1 evangeliemoment met gasten

1 dagopening en -sluiting met vrijwilligers

De avond uitleen is komen te vervallen.

We zijn **alleen** de **woensdagmiddag open en houden een uitleenuur** van: **15.00 uur tot 16.00 uur!**

Jong en oud kunnen de boeken voor € 0,25 per week komen lenen.

Bij mevr. M. Leeftang, en ook hier, kunt u/kan jij **Woord en Daad postzegels kopen** voor hetzelfde tarief elders.

Welkom!

NIEUWE BOEKEN VOLWASSENEN

Tamera Alexander: Kleuren van waarheid Carnton-reeks

De Ierse Catriona is, na een jaar van de Amerikaanse Burgeroorlog, op zoek naar haar tweelingbroer Ryan, die als immigrant gedwongen werd om te vechten met het Zuiden. Wade vocht juist in het leger aan de andere kant tegen de slavernij. Na de oorlog is hij aangenomen bij de geheime dienst om geldvervalsers op te sporen.

Het pad kruist telkens weer tussen Catriona en Wade. Ze zijn erg aan elkaar gewaagd. Toch bloeit er wat op tussen hun. Beiden willen de waarheid boven zien te krijgen. Wat niet zonder slag of stoot gebeurt.

Amanda Barrat: De Witte Roos

Het is 1942 als Sophie Scholl samen met een aantal andere studenten een verzetsgroep in Munchen begint. Annalise Brandt, de dochter van een SS-officier, is hier ook om kunst te studeren. Zij is opgevoed met het idee dat Hitler de door God uitverkoren leider van Duitsland is. Maar de twijfel neemt toe. Doordat ze haar vrienden, waaronder Sophie, beter leert kennen, gaat zij 's nachts antinazipamfletten verspreiden.

Met alle gevolgen van dien

Susie Finkbeiner: Het verhaal dat ons verbindt

Betty Sweet een kinderloze vrouw blijft alleen achter als haar man in 1963 plotsklaps overlijdt. Haar zus wordt opgenomen in een psychiatrische inrichting. Betty besluit om haar vijfjarige zoon Hugo in huis te nemen en hem zo goed en zo kwaad als het gaat, iets van Gods onvoorwaardelijke liefde te laten zien. Zo worstelen ze beiden met hun verlies en verdriet. Doordat ze elkaar verhalen vertellen en door hun positieve instelling en geloof, ervaren ze Gods helende kracht. Waar ze heel dankbaar voor zijn.

Michelle Griep: In naam van de kroon

Agent Jackson Forge wil op zijn minst Londen redden, nadat hij zelf slachtoffer wordt van zwendel. En hij zet alles in om de dievegge te arresteren. Kit staat aan het hoofd van de dievengilde. Ze proberen de armoede te bestrijden om rijke mensen geld afhandig te maken. Totdat ze het stevig aan de stok krijgt met Jackson. Plot-seling wordt Jackson geconfronteerd met een serie moorden. Dus schakelt hij hiervoor Kits hulp in. Ook liggen er nog veel grotere gevaren op de loer...

Kristen Heitzmann:

Uit de serie: Het land van de gouden rivieren

Deel 3: Een klein geluk

Desi Brennan worstelt nog elke dag opnieuw met de gebeurtenis, dat ze, uit zelfbehoud, iemand heeft neer geschoten, die het leven liet. Ze probeert aan de verwachting te voldoen, om te doen wat juist is.

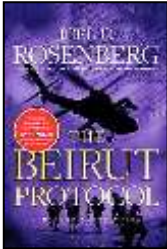
Haar echtgenoot Remy staat niet achter al haar daden. Ook heeft hij twijfels over de keuzes die hij heeft gemaakt. Er zijn grote gebeurtenissen op komst, die Remy en Desi oog in oog zullen plaatsen met datgene waar het in dit leven echt om draait

Deel 4: Een regenboog in de duisternis

Desi is een alleenstaande moeder met een twee jarig zoontje Elliot, die veel op haar man lijkt. Helaas is haar man Remy gestorven. Holt Crawford, die voorman was, heeft ze de deur gewezen, dus staat ze er alleen voor op de ranch. Ze probeert er het beste ervan te maken. Holt worstelt nog steeds

met het grote verlies van zijn vriend Remy, die zich voor hem had opgeofferd. Twee jaar na zijn ontslag, gaat hij weer naar Desi toe, die hem heel dierbaar is...

Joel C. Rosenberg: Het Beiroet protocol

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken is onderweg om het vredesverdrag, tussen Israël en de Saoedi's, te gaan ondertekenen. Tijdens de voorbereidingen worden speciaal agent Ryker en zijn team door Hezbollah gekidnapt. Dan wordt het een race tegen de klok voor Ryker. Hij wacht de reddingpogingen niet af. Hoe zal hij proberen te ontsnappen....

Deborah Raney: Dagdroom

Deel 2 uit de serie: De drie zussen

Joanna Chandler heeft haar studie rechten stopgezet, omdat ze voor haar stervende moeder ging zorgen,. Ze helpt haar zus Phee, vanwege de korte voorbereidingstijd, met het regelen van haar bruiloft met Quinn. Zo ontdekt ze dat weddingplanner weleens haar droombaan zou kunnen zijn. Ze regelt voor de bruiloft een klein bedrijf Mo-dj, bemand door Lukas Blaine. Hij zorgt voor een puber pleegzoon Mateo totdat deze op eigen benen kan staan. Dat heeft Lukas aan zijn moeder Maria, die is gestorven, beloofd. Joanna beseft dat de twee heren niet los verkrijgbaar zijn en dat ze moet kiezen; de twee mannen in haar hart sluiten of vasthouden aan haar eigen dagdroom

KINDERBOEK:

Johan Leeftang: Persalarm

Herinneringen van Nico Verbruggen

In de Leidraad van juni 2021 gaat het over een gast in de tuin, een mol die ongevraagd de grens overstak en dat met zijn leven moet bekopen.

Er van uitgaande dat geen dier geschapen is zonder bedoeling, dat geld trouwens ook voor de mens, komt de vraag naar voren, wat voor functie heeft de mol. Nu moet ik zeggen dat ik, tot nu toe, die vraag nooit aan mezelf gesteld heb.

Als we een mol in de tuin of gazon hadden zette ik een klem en voelde me net een jager op groot wild, na de nacht was de eerste reis naar de mollenklem.

Een mol die zich onder de grond of grasmat een weg baant laat een rit na zodat er lucht in de grond komt en de grond losser wordt, dat is gunstig maar meestal is die mol niet alleen en dan kan het gebeuren dat de mollen een kruis worden, (daar behoef je geen musicus voor te zijn). Er speelt nog een probleem, een mol eet wormen, maar een worm maakt ook ritjes, als de mol meer inhoud aan ritjes opheft door het eten van wormen ten opzichte van zijn eigen ritten is het positieve van zijn aanwezigheid verlopen. Aangezien we de eetgewoonte van mollen niet onderzocht hebben, stel ik voor dat het een afstudeeropdracht wordt bij een promovering.

Ik heb me altijd aangetrokken gevoeld tot de mol. Het is $\pm$ 50 jaar geleden dat er in de winter een grote molshoop lag op het terrein van mijn vader. Aan de grootte van de hoop te zien was het een hoop met een nest jonge mollen. Het uitsteken van zo'n hoop moet snel gebeuren, anders ontsnappen de mollen. Ik had een scherpe spa en waagde een poging, maar toen gebeurde er iets waarmee geen rekening was gehouden. Omdat het winter was geweest en het op dat moment dooid was de bovenlaag ontdooid, maar dieper in de grond was alles nog hard bevroren. U raadt het al, de spa stond met een schok stil en kwam niet door de bevroren laag. Ik heb $\pm$ 2 weken met rugpijn gelopen. Het was net of ik de mollen hoorde lachen, maar ik denk dat dat niet kan. Het resultaat was tegengesteld, mijn rug (bijna) gemold en de mollen vrijuit.

Dit overdenkende brengt me bij 2 Sam. 22 vs. 3 “De Heere is mijn rots en mijn burcht en mijn Bevrijder, mijn God, mijn Rots tot wie ik de toevlucht neem”. Zoals de harde grond bescherming bood, mag een ieder die zijn toevlucht neemt tot God, schuilen in Zijn veilig vesting.

Mijn vader vertelde eens dat er een tijd was dat de mollenvellen erg veel geld opbrachten, meer dan de opbrengst van een dag werken op het land. De huidjes van mollen die in de winter gevangen werden waren bruikbaar

om er bijvoorbeeld bontjassen van te maken, die in de zomer gevangen werden hadden geen waarde.

Het gebeurde meerdere keren dat de opkoper tegen de vanger zei: "Deze mol heeft geen waarde", en gooide de mol over een schutting. Als de vanger weg was werd de mol weer opgezocht en bleek goed genoeg te zijn. (dit gebeurde aan de Herenweg in Vinkeveen)

De mollen die in Donkereind gevangen werden kwamen meestal terecht bij Eb Hazeleger, die vilde ze en spande ze strak op een plank om te drogen. Daarna kon het nog lang duren voordat de prijs goed genoeg was om honderden vellen te verkopen. Het werd later, maatschappelijk gezien, ongewenst verklaard en waren die vellen niet meer waard.

De genoemde Hazeleger was een natuurtalent, hij slachtte, viste en jaagde.

Ik was daar veel te vinden en dan veelal in de schuur waar van alles plaatsvond. Er zat een zolder in die schuur en in de zolderlaag was riet verwerkt. Ieder jaar kwam een winterkoninkje terug, knapte het mooi gevormde mest op, wat in de rietlaag gebouwd was en broedde een nest

kleine eitjes uit. Het doet me denken aan Psalm 84, waar bezongen wordt dat de vogels wonen en nestelen in de voorhoven van het Huis des Heeren. Die schuur van Hazeleger ademde een oudheid die ik in mijn geheugen terug kan halen. Hij had ook 2 koeien en het land lag achter de stal. Hooibouwen werd met de hand gedaan en ik keek er naar uit om na schooltijd zo snel mogelijk bij Hazeleger te zijn, om te helpen.

Eén jaar is dat niet gelukt, op school moesten we de 'oe' leren schrijven. Ik vergiste me een paar keer en schreef 'eo' (had niets met de omroep te maken, het zou ± nog 8 jaren duren voordat de e.o. opgericht werd in 1967). Voor straf moest ik nablijven en een heel vel 'oe' schrijven, en dit alles gebeurde op de dag dat we moesten hooien, het doet nog pijn.

Er stond ook een betonnen silo van ± 3 meter doorsnee, waarin water was gedaan. Daarin zwommen palingen. De volgende dag keken we in de silo en tot onze verbazing zwommen er veel meer palingen dan de dag ervoor.

Toen we dit aan Hazeleger vertelden deed hij heel verbaasd en zei: "Dan hebben ze vannacht jonkies gekregen". Het was voor ons een bevredigend antwoord (wie had er ooit van de Sargassozee gehoord).

Naast mollen zijn er ook veenmollen. Ze lijken in het geheel niet op gewone mollen, maar zijn net grote sprinkhanen. In de veengebieden een veel voorkomende verschijning. Ze vreten onder de grond de wortels van gras en planten af, zodat er dode plekken ontstaan. Ons gazon werd druk bezocht door veenmollen, dat was duidelijk zichtbaar. Op een zaterdagmiddag strooide ik vergif op dat gras (tegen slakken en veenmollen). Mocht toen nog, is nu verboden.

Zondags na de morgendienst, terwijl we aan de koffie zaten, keek ik naar buiten en zag mensen stilstaan, die naar het gras stonden te turen. Toen ik naar buiten ging om te kijken wat er aan de hand was, krioelde het op meerdere plaatsen van veenmollen boven op het gras, die na korte tijd dood gingen. Missie geslaagd, zou je denken, maar nee toch niet. In diezelfde tijd had een merel een nest met jongen in de kamperfoelie tegen de voormuur van het huis. Het was een grote taakverlichting voor de ouders merel om hun jongen van voedsel te voorzien. Die veenmollen liepen niet meer weg, maar dat gold een paar dagen later ook voor de merel, die dood onder zijn nest lag, een nest met dode jongen. Dat was niet de opzet en nooit zijn de veenmollen nog iets in de weg gelegd.

In die tijd was in een krant te lezen dat er een zeldzaam dier (veenmol) gevonden was in het Amsterdamse Bos. Na een fotosessie met de pers, werd de veenmol teruggeplaatst. Hoezo, dierenrijk en mensdom.

Ik hoorde ook eens vertellen dat 2 jongens hun buurman een poets gebakken hadden. Ze hadden gezien dat hij een klem uitgezet had en 's avonds hebben ze ongezien de klem uit de grond gehaald en aan beide zijden een mol in de klem gedaan.

De volgende morgen vond de buurman de klem met 2 mollen. Een ieder die het maar horen wilde vertelde hij dat hij 2 mollen tegelijk gevangen had. Ik weet niet of hij de waarheid ooit vernomen heeft.

De mol wordt gerangschikt onder de onreine dieren, 'en God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed'. Dat zeer goede is veranderd in een vloek, waar ook de beesten in delen, ondanks het feit, zoals Joost terecht opmerkt, dat niet zij maar wij gezondigd hebben, en als God wilden zijn.

Laten we met verlangen toeleven naar de tijd die komt, waarin de leeuw en het rund tezamen stro zullen eten, en een peuter zijn hand zal steken in het hol van een gifslang zonder negatieve gevolgen!

Bijbelkring

Als **Bijbelkring** komen we bij elkaar om met elkaar Gods Woord, de Bijbel, te onderzoeken. Per winterseizoen behandelen we een Bijbelboek, een bepaald Bijbelgedeelte, een Bijbels thema of volgen we een persoon uit de Bijbel. We komen meestal 10 keer per seizoen, op maandagavond, bij elkaar.

Dit seizoen hopen we verder te gaan met de Bijbelstudies van Ds. A. de Lange over de Bijbelboeken Titus, Filemon en Judas te behandelen. Vorig jaar hebben we halverwege het seizoen moeten stoppen, we willen dit seizoen verder gaan bij de Bijbelstudie waar we vorig jaar gebleven zijn. De eerste avond (20 september) hopen we samenvattend de eerste vier Bijbelstudies over Titus te behandelen, de tweede avond (11 oktober) hopen we verder te gaan met Bijbelstudie 5, "Eertijds en nu", over Titus 3 vers 1-7.

Hierbij een overzicht van de avonden (D.V.) we samen hopen te komen:

20-sep	Bijbelstudies	Samenvattend behandelen we de eerste vier Bijbelstudies die we vorig seizoen behandeld hebben.
	Bijbelstudie 1	Ambtelijke zorg over de gemeente te Kreta (Titus 1:1-9)
	Bijbelstudie 2	Maatregelen voor de geloofsgezondheid (Titus 1:10-16)
	Bijbelstudie 3	Jong en oud in de gemeente (Titus 2:1-10)
	Bijbelstudie 4	De zalmakende genade van God (Titus 2:11-15)
11-okt	Bijbelstudie 5	Eertijds en nu (Titus 3:1-7)
1-nov	Bijbelstudie 6	De weg van de goede werken (Titus 3:8-15)
22-nov	Bijbelstudie 7	De gemeente als herberg (Filémon 1:1-12)
13-dec	Bijbelstudie 8	Ontvangst van de verloren zoon bepleit (Filémon 1:13-25)
3-jan	Bijbelstudie 9	Wees gewaarschuwd voor afval (Judas 1:1-11)
24-jan	Bijbelstudie 10	Staande blijven in een donkere tijd (Judas 1:12-25)
14-feb	Bijbelstudie	<i>Later in te vullen</i>
7-mrt	Bijbelstudie	<i>Later in te vullen</i>
28-mrt	Bijbelstudie	<i>Later in te vullen</i>

"Maar u, spreek wat bij de gezonde leer past..." (Titus 2:1.....).

"Spreek over deze dingen, bemoedig en wijs met alle gezag terecht. (Titus 2: 18a)

We hopen dat velen met ons zich willen verdiepen in Gods Woord, om te kunnen spreken wat bij de gezonde leer past. Om elkaar te bemoedigen, te vermanen en terecht te wijzen. We zien opnieuw uit naar gezegende avonden met elkaar, terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus.

Gespreksleiders van de Bijbelkring zijn dhr. Frans Voskuil en dhr. Antoon Smit. We beginnen om 20.00 uur in gebouw Maranatha, we eindigen rond 22.00 uur.

“Een bakkie doen”

door G. Kroese

Op een zondagavond na de kerkdienst speelde het orgel nog na. Wij hadden de pc nog niet uitgezet en hoorden zodoende de stem van een kerkganger aan iemand anders vragen: “Kom je een bakkie doen?”.

Dat het gesprek tijdens een bakkie doen je hele leven kan veranderen had Pieter Boddaert op 4 februari 1719 niet verwacht. Op Digibron las ik dat Pieter als jong jochie veel belangstelling had in het doorzoeken van de Bijbel en geestelijke boeken. Hij was dan ook een trouw bezoeker van de catechisatie in Middelburg, waar hij woonde. Op woensdagavond na de catechisatie was een groepje jongeren blijven hangen rond de kerk. Pieter kwam achteraan met wat boeken in zijn hand. De pijlen van spot (uit de koker van de duivel overigens) troffen perfect doel. Wie wil er nu buiten de groep staan. Pieter in ieder geval niet! Hij deed zijn boeken aan de kant en vermaakte zich met zijn leeftijdsgenoten. Later met zijn medestudenten in Leiden. Nog later in de club van advocaten die bijeenkwamen om te feesten. Met de fijnen bemoeiden Pieter zich niet meer, of het moest zijn om hen te bespotten.

Toen Pieter op een zaterdagavond in februari door een vrome broeder, die evenals Pieter gedichten schreef, uitgenodigd werd om over hun hobby te komen praten, had hij daar dan ook absoluut geen zin in. Het zou zoals altijd wel weer uitlopen op een geestelijk praatje. Hij kon evenwel met de beste wil van de wereld geen aanvaardbaar excuus bedenken. En het liep, zoals gedacht, die zaterdagavond uit op een geestelijk gesprek. Nou ja gesprek... Pieter luisterde en Willem Swankc (want zo heette hij) sprak erover hoe goed het is om de Heere te dienen¹.

Dit gesprek wilde de Heere gebruiken om de onwillige Pieter Boddaert te bekeren. Nu kun je wel begrijpen dat Pieter Boddaert toen hij terugdacht aan die avond dat zijn ogen geopend werden voor zijn verlorenheid, hij zag dat er alleen redding in de Heere Jezus te vinden is en hij ontdekte hoe goed de Heere is, hij verwondert schreef: *“Waarom hebt Gij mij verkoren? Waarom was 't op mij gemunt? Daar er duizend gaan verloren...”*

Boddaert dichtte ook: *“Keer weder Heer! Zie met ontfermende ogen op mij, hoe diep ik ook van U verviel! Keer weder Heer en red mijn arme ziel!”*²

¹https://www.digibron.nl/viewer/collectie/Digibron/id/tag:Daniel,19911220:newsml_41e4d3b30620a87463359d848f40cc04

² P. Boddaert (1752). Vervolg der stichtelijke gedichten van Pieter Boddaert, Middelburg.

In het RD van 28 juni jongstleden las ik dat een ervaren piloot met 6200 vlieguren een gevaarlijke noodlanding moet maken als de motor van het vliegtuig uitvalt. De piloot en de para-instructeur kijken met de 17 parachutisten de dood in ogen. Na de wondervolle noodlanding, heft de piloot met vochtige ogen z'n handen omhoog en zeg: Waarom ik, waarom wij? Er zijn zoveel mensen die zo'n landing niet hebben overleefd." De wereld zegt met de kerk: "ze hebben geluk gehad". De KERK zegt met de dichter Boddaert: Jezus staat met open armen om zich over u te ontfermen. Het was, en is ook nu, een roepstem!

Terloops AJUUS

Een goede kennis van ons is een vriendelijke, actieve man. Gepensioneerd ZZP-er, nu klusjesman.

Na elke ontmoeting met een algemeen gesprek, neemt hij afscheid met een bijzondere groet. Niet met "het beste" of het Brabantse "doe doei", maar met het welgemeende "AJUUS".

Hij weet niet dat hij in enkele woorden franstalig mij een bijzonder zegenwens toe bidt. AJUUS - À Dieu – Ga met God.

Ik durf het hem niet uit te leggen, want misschien mis ik dan voortaan wel zijn zegenbede.

Peter van Golen

Mutaties ledenbestand van mei t/m augustus 2021

Daniël de Haan	Demmerik 110	gehuwd en verhuisd naar Uithoorn	mei-21
mw. de Wit-Breedveld	Talingenlaan 79	overleden d.d. 25 mei	mei-21
Anne van der Linden	Groenland 47	verhuisd naar Den Haag	jun-21
Fam. Boorsma-ter Welle (4 pers.)	Snippenlaan 28	verhuisd; vorig adres Dodaarslaan 82	jun-21
mw. D. de Groot	Vinkenkafe 77 R 7	nieuw binnengekomen vanuit Baambrugge	jul-21
mw. C. Smit-Ligtenberg	Turelurenlaan 1	verhuisd naar Zuiderhof kamer 56	jul-21
Gert-Jan van Selm	Zwart Janstraat 40A 02 R'dam	verhuisd van Delft naar Rotterdam	jul-21
Eli Oussoren	Herenweg 210	geboren d.d. 8 augustus	aug-21
Filemon Oussoren	Herenweg 210	geboren d.d. 8 augustus	aug-21
fam. Treur-van Ravenhorst (5 pers.)	Muijeveld 7	verhuisd naar Bodegraven	aug-21
Fam. Stam-Versteeg (2 pers.)	Baambrugse Zuwe 127C	verhuisd; vorig adres Achterbos 105	aug-21

Voor u gelezen.....

‘Het is toch wel ontdekkend en tegelijk verrassend dat in een openlijke confrontatie met de discipelen Jezus nu juist het kind niet uitsluit maar uitdrukkelijk insluit in zijn Koninkrijk. Nog sterker: juist het kind komt daarvoor in aanmerking, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen. Het kind wordt er dus bij ingesloten. Maar dat niet alleen. Ook voor elke volwassene is er dan alleen een ingaan in het Koninkrijk van God mogelijk wanneer hij wordt veranderd tot een kind. En dat veranderd worden tot een kind, dat is nu juist de bekering, Matth. 18:3. Jezus keert de zaak dus helemaal om. De grootsten worden de kleinsten zoals de laatsten de eersten worden, Matth. 18:4. Welnu, als nu zo duidelijk het kind in aanmerking komt voor het Koninkrijk en de doop even duidelijk het teken van het behoren tot dit Koninkrijk is, zou dan het kind dit teken niet mogen ontvangen? Als het Koninkrijk voor het kind is, waarom dan niet het teken van dit Rijk? Als wij dat laatste zouden menen, bevinden wij ons in het spoor van de discipelen. Zij wilden de kinderen weghouden van het Koninkrijk. Dat lukt ons nu niet meer na zo'n confronterende uitspraak van Jezus. Maar wij zouden dan op onze beurt toch nog de kinderen willen weghouden van het teken van het Koninkrijk? Natuurlijk kan er dan worden gezegd dat het in Matth. 18 er niet uitdrukkelijk bij staat dat Jezus aan deze kinderen ook het Koninkrijksteken van de doop gaf. Dat is juist. Maar dat hoeft toch niet? De doop als teken van het Rijk is toch onlosmakelijk met het Koninkrijk verbonden? Kunnen wij één plaats in de Schrift aanwijzen waar duidelijk gemaakt wordt dat die twee, Koninkrijk én teken van het Koninkrijk, ook zonder elkaar bestaan? Toch nergens? Daarom is het veeleer zo dat, gezien dit onlosmakelijke verband, er uitdrukkelijk had moeten staan dat deze kinderen, hoewel behorend tot het Koninkrijk van God, toch niet het teken van dit Koninkrijk hebben ontvangen.’

Dr. C. Graafland (1928-2004) in Volwassendoop, kinderdoop, herdoop. Een bijbelse verkenning.

Preekbeurten DV - 4e Kwartaal 2021

Datum	Tijd	Voorganger	Plaats	Bijzonderheden
3-10-2021	09:30	ds. J.T. Maas		Heilige Doop
	18:30	ds. J.T. Maas		
10-10-2021	09:30	ds. M.F. van Binnendijk	Stadskanaal	
	18:30	ds. J.T. Maas		
17-10-2021	09:30	ds. A. Simons	Valburg	
	18:30	ds. F. Maaijen	Zwijndrecht	
24-10-2021	09:30	ds. J.T. Maas		
	18:30	ds. G.H. Molenaar	Genemuiden	
31-10-2021	09:30	ds. J. ter Maten	Kesteren	
	18:30	ds. J.T. Maas		
3-11-2021	14:30	ds. J.T. Maas		Dankdag
	19:30	ds. J.T. Maas		Dankdag
7-11-2021	09:30	ds. H.G. van der Ziel	Waarder	
	18:30	ds. J.A. van den Berg	Amersfoort	
14-11-2021	09:30	ds. J.T. Maas		
	18:30	ds. J.T. Maas		
21-11-2021	09:30	ds. J.T. Maas		Voorbereiding H. Avondmaal
	18:30	ds. J.T. Maas		Nabestaandendienst
28-11-2021	09:30	ds. J.T. Maas		Viering H. Avondmaal
	18:30	ds. J.T. Maas		Nabetrachting H. Avondmaal
5-12-2021	09:30	prop. C.G. Bok	Putten	
	18:30	ds. J.T. Maas		
12-12-2021	09:30	ds. J.T. Maas		
	18:30	ds. B.A. Belder	Brakel	
19-12-2021	09:30	ds. J.T. Maas		
	18:30	ds. M. van de Ruitenbeek	Wilnis	
25-12-2021	09:30	ds. J.T. Maas		1e Kerstdag
	18:30	Kerstfeestviering jeugd		
26-12-2021	09:30	ds. H.G. van der Ziel	Waarder	2e Kerstdag
	18:30	ds. J.A.C. Olie	Delft	
31-12-2021	19:00	ds. J.T. Maas		Oudjaarsdag

DANKBAAR EN BLIJ ZIJN WIJ MET DE GEBORTE VAN ONZE ZOONS EN BROERTJES

Eli & Filemon

2620 GRAM | 22:42 UUR

2345 GRAM | 23:38 UUR

Wil je onze oogjes zien stralen?
Bel dan even om datum en tijd te bepalen!

RUDY, SILVIA, CHLOË & SILAS OUSSOREN
HERENWEG 210 – 3645 DW VINKEVEEN – 0297267171

DIEP, DIEP, DIEP ALS DE ZEE
HOOG, HOOG, HOOG ALS DE LUCHT
WIJD, WIJD, WIJD ALS HET WATER BLAUW
IS JEZUS' LIEFDE VOOR JOU EN MIJ

De Farao die Jozef niet heeft gekend.

Exodus 1 : 8

Jozef de zoon van Israël, vader Jakob, wordt door zijn vader uitgezonden om de andere 11 zonen van Israël te vragen naar hun welstand. De zonen van Israël, stamoudsten en herdersvorsten, zijn met hun kudden vee onderweg naar weidegronden.

Jozef had niet zo'n geweldige relatie met zijn broers.

Als hij hen ontmoet in Dothan, zien zij hem aankomen in zijn gekleurde opperkleed.

Op het moment van herkenning slaat hun ergernis om in pure haat.

In het overleg om Jozef het zwijgen op te leggen, komt zelfs het voorstel om hem te vermoorden. Ruben weet de moord op Jozef te voorkomen. Als op dat moment een karavaan met kooplui voorbij komt, op weg naar Egypte, doet Juda het voorstel om Jozef levenslang te geven in de vorm van slavernij.

Dit voorstel wordt aangenomen en Jozef vertrekt naar Egypte.

Behalve een dromer en een uitlegger van dromen is Jozef intelligent met manager capaciteiten. Als slaaf wordt hij aangekocht door Potifar, een ambtenaar op een hoge positie, hoofd van de lijfwacht.

Door het afwijzen van het dringend verzoek van de vrouw van Potifar om een lichamelijk contact, wordt Jozef op beschuldiging van aanranding, gevangen genomen.

Opnieuw wordt hij door de Geest geleid in de positie van uitlegger van Dromen.

De Farao/keizer van Neder-Egypte worstelt met een ingewikkelde droom, waar een signaal van uitgaat waarvoor beleid gevraagd wordt.

Zeven vette koeien en zeven volle korenaren worden verzwolgen door respectievelijk magere koeien en magere korenaren.

Jozef weet door de Geest geleid de dromen te verklaren en adviseert om in de eerste zeven vette jaren reserves op te bouwen voor de volgende zeven magere jaren.

Jozef wordt aangesteld als minister van het ministerie van landbouw en voedselvoorziening.

Tot zover de geschiedenis zoals vermeld in Genesis.

Deze geschiedenis speelt zich af tegen de achtergrond van de geschiedenis in de wereld rond het jaar 1800 voor Chr.

Bekend uit de Bijbelse geschiedenis zijn de twee grootmachten in de tijd van de aartsvaders in het Midden Oosten. In het noorden het rijk van de Hethieten. Abraham onderhandelde met de Hethieten over een graf voor zijn vrouw in Hebron.

Abraham woonde enige tijd in Egypte vanwege gebrek aan voedsel.

Rond 1800 v.Chr. ontstaat een heel nieuwe situatie in het Midden Oosten. Met een grote volksverhuizing komen Indo-Aziatische volksstammen in het Midden Oosten. Het is een krijgshaftig volk.

De Hethieten worden totaal overrompeld en hun hoofdstad in het huidige Anatolië in Turkije wordt verwoest.

De Indo-Aziaten stoten door en veroveren ook Neder-Egypte.

De Egyptische geschiedschrijver Manetho noemt deze volksstammen "Hyksos". Josephus Flavius haalt in zijn boek "De Joodse Historiën" het verslag van Manetho aan.

In de Bijbel worden de Hyksos onder andere vermeld onder de namen van Amalekieten en Midianieten.

Egypte was in die tijd verdeeld in Neder-Egypte, de Nijldelta en Boven-Egypte, Nubië en het tegenwoordige Sudan.

Neder-Egypte werd door de Hyksos ingenomen. De bezetting duurde van het jaar 1715 tot het jaar 1551.

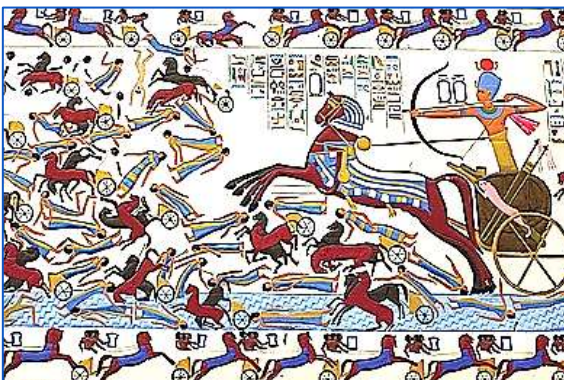
In die periode arriveert Jozef in Egypte en wordt hij zelfs minister van Landbouw en Voedselvoorziening en dient hij onder een Hyksos Farao.

De hoofdstad van Boven-Egypte is Thebe.

In het jaar 1551 voor Chr. komt farao Sekenenre Taa op de troon.

Deze farao brengt een leger op de been en valt de Hyksos aan en sneuvelt.

Zijn zoon Amosis I verdrijft uiteindelijk de Hyksos uit Egypte. De Hyksos

handhaven zich nog in hun hoofdstad Auaris, ten oosten van Egypte.

Als Amalekieten vallen zij de Israëlieten aan bij hun uittocht uit Egypte.

In opdracht van God, verwoordt door de profeet Samuel, verovert koning Saul de stad Auaris op de Amalekieten.

De farao's veroveren nu heel Egypte. In het land Gosen woonden de Israëlieten. De Egyptenaren verdachten de Israëlieten van samenwerking met de Hyksos. De Israëlieten vormden een bedreiging van de veiligheid van Egypte, met de Amalekieten op de oostflank van het rijk.

De farao's besloten beleid te maken door de Israëlieten te vernederen en tot slaven te maken.

Farao Amosis I en farao Amenhotep I hebben Jozef niet gekend.

Nawoord:

De twaalf zonen van Israël gingen als stamoudsten naar Egypte.

De farao die Jozef niet heeft gekend, farao Amosis I erkent hen als het volk Israël.

Verdrukking in Egypte, een woestijnreis van 40 jaar kunnen deze stammen nog niet tot een volk maken.

De Richteren, zijn er niet in geslaagd, ook Simson niet, om hen tot eenheid om te vormen.

God aanvaardt hen als Volk van het Verbond en geeft hen opdracht om dat te zijn.

Een baken in de wereld.

P.A. van Golen

Woord en Daad postzegels voor frankering van brieven en kaarten. Verkrijgbaar in velletjes van 10 stuks. Voor dezelfde prijs als wanneer u ze bij de post koopt. En hiermee steunt u het goede doel.

In de bibliotheek, iedere woensdagmiddag tussen 15.00 en 16.00 uur of bij Marijke Leeflang, Kerklaan 67, Tel. 263647 als u langskomt of belt. Evt. breng ik ze bij u thuis wanneer u het bedrag € 9,60 per bank overmaakt. NL85INGB0001395872..

Resultatenoverzicht voor ANBI-publicatie

	Begroting 2021	Rekening 2020	Rekening 2019
Opbrengsten en Baten			
Opbrengsten uit rente, dividenden en beleggingen	25	25	58
Bijdragen van leden en anderen	16.000	21.097	16.808
Door te zenden collecten en giften	23.500	24.182	28.556
Totaal baten A	39.525	45.304	45.422
Uitgaven en Kosten			
Verplichtingen/bijdragen aan andere organen	1.300	1.209	1.210
Kosten beheer, administratie en archief	50	-	-
Rentelasten/bankkosten	114	137	-
Diaconaal werk plaatselijk	4.700	2.867	1.819
Diaconaal werk regionaal/landelijk	5.000	5.437	5.355
Diaconaal werk wereldwijd	8.000	9.250	8.800
Afdrachten door te zenden collecten en giften	23.500	24.182	28.556
Totaal lasten A	42.664	43.082	45.740
Operationeel resultaat (A)	-3.139	2.222	-318
Incidentele baten en lasten			
Incidentele baten	1.000	1.000	1.000
Incidentele lasten	-	-	-
Incidentele baten en lasten (B)	1.000	1.000	1.000
Resultaat verslagjaar (A+B)	-2.139	3.222	682
Mutaties bestemmingsreserves/-fondsen			
Onttrekkingen bestemmingsreserves	-	-	-
Onttrekkingen bestemmingsfondsen	-	-	-
Toevoegingen bestemmingsreserves	-	-	-
Toevoegingen bestemmingsfondsen	-	-	-
Totaal mutaties bestemmingsreserves/-fondsen (C)	-	-	-
Resultaat naar Algemene reserve (D)	-2.139	3.222	682

Avondklanken

Om de twee weken is er op de kerkradio en via internet het verzoekprogramma Avondklanken te horen. Gemeenteleden kunnen hier voor elkaar een gezang of Psalm aanvragen.

Hier vindt u een formulier waarmee u een lied kunt aanvragen.

Aanvraagformulier Avondklanken

Ik wil graag voor de volgende persoon een lied aanvragen:

Naam.....

Lied/Psalm.....

Uw naam.....

Reden/wens/bemoediging.....

.....
.....
.....
.....
.....

U kunt uw verzoeken ook gewoon op een papier, telefonisch of via de mail inleveren. Uw aanvragen graag uiterlijk de vrijdag voor de uitzending inleveren bij:

Gerrie Schreurs, Donkereind 15a, her.ger.schreurs@hetnet.nl,
tel: 264286

Ab Smit, Klijne Meer 80, ab.smit@casema.nl, tel: 261007

Avondklanken

Nu we weer aan het begin staan van een nieuw winterseizoen willen we graag uw aandacht vragen voor Avondklanken.

Deze oude bekende kunt u beluisteren op de **Kerkradio**. Elke twee weken op woensdagavond van **18.30-19.30 uur**. Op de website kunt u het programma naluisteren. Elke uitzending wordt verzorgd door 2 presentatoren en een technicus. Zij verzorgen een kort meditatief woord en praten **uw verzoeken** aan elkaar. Carla, Winy, Gré en Ab zijn altijd blij als er veel liederen aangevraagd worden! Zo kunnen ze samen met Aartje/Wouter en Krijno zorgen voor een gevarieerde uitzending met liederen en psalmen die u uitgekozen heeft.

Voor de luisteraars is het leuk om te horen dat er aan hen wordt gedacht. Een aantal van hen kan al jaren de kerkdiensten en andere gemeenteactiviteiten niet meer bezoeken. We willen D.V. starten op 15 september. De week erna kunt u genieten van **Gemeenteklanken** dat via de livestream wordt uitgezonden van **19.00-20.00 uur**. Voor beide uitzendingen kunt u verzoeken indienen.

Pak de pen, de telefoon of de mail en vraag iets aan bij Ab Smit of Gerrie Schreurs (26 42 86).

In deze Leidraad is een formulier te vinden om in te vullen.

Mogen we op u rekenen?

Herfstbingo

De zomer is voorbij en langzamerhand gaan we naar de tijd van de herfst toe. Ook, en misschien wel JUIST, in de herfst is er veel te beleven buiten! Overal zie je paddenstoelen verschijnen en de bomen krijgen de prachtigste kleuren doordat de bladeren verkleuren. Ga er op uit en maak een mooie herfstwandeling.

Ervaar de mooie kleuren, maar ook de geuren die je buiten kan ontdekken..... Om veel te zien en te ontdekken moet je de ogen en oren goed aan het werk zetten. Daarom deze leuke herfstbingo.

Kijk snel op de achterkant van de Leidraad. »»»»

Wilma van der Ster

Herfstbingo

 ☐ Dennenappel	 ☐ Paddenstoelen	 ☐ Gele bladeren
 ☐ Spinnenweb	 ☐ Kastanjes	 ☐ Elfenbankje
 ☐ Eikeltjes	 ☐ Oranje bladeren	 ☐ Mos
 ☐ Door bladeren lopen	 ☐ Het zingen van een vogel	 ☐ Een eikel die op de grond valt

Neem de Leidraad mee tijdens de wandeling en probeer alle dingen die in de vakjes staan op te zoeken....wie heeft als eerste alle vakjes vol?
Doe je best!!